

[Undervisningsministeren]

Til hr. Steffensen vil jeg sige, at hans ønske om at bevare de små, herunder også de private, skoler kan jeg ganske dele.

Jeg synes, fru Eva Møller kom med et godt problemkatalog. Det er jo næsten en dagsorden for den debat, vi skal have i udvalget, og hvor jeg gerne vil tilbyde min assistance. Jeg foreslår følgende videre procedure: at udvalget samles ved først kommende lejlighed og stiller så mange skriftlige spørgsmål som muligt, og at jeg derefter indbyder udvalget til et møde, hvor udvalget kan møde embedsmændene og selvfølgelig også ministeren, og hvor vi kan prøve at få klaret så mange spørgsmål som muligt mundtligt, og hvor vi kan få lektier for med hensyn til, hvad vi skal besvare skriftligt. Jeg vil sende udvalgets formand, fru Eva Møller, nogle forslag til datoer for et sådant møde mellem ministeriet og udvalget. Det er længe siden, vi har haft et sådant møde med folketingets uddannelsesudvalg. Jeg husker, det har været gjort flere gange i 1970'erne; lad os nu gøre det igen, for det er den bedste måde at komme hurtigt i gang på.

Til sidst vil jeg oplyse, at der er én ting, som høringen og de overvejelser, vi har haft, har gjort ganske klar: bekendtgørelsen kan ikke træde i kraft før 1988. Der er fag, der skal have nye beskrivelser, der er helt nye fag, der skal beskrives – og ganske vist er der nedsat en række udvalg, som snart bliver færdige, men vi mener, at hvis vi skal give ledere, lærere og elever rimelig tid til at forberede sig, så må den rigtige ikrafttrædelsesdato være august 1988. Det siger jeg ikke for at opfordre folketinget til at slappe af og sige: nå ja, så er der jo god tid, for det er der lige netop ikke. Det kræver en vældig indsats af folketinget, ministeriet og direktoratet, hvis vi skal nå det til 1988, og det vil sige, at hvis vi ikke passer på, så risikerer vi, at de første elever, der bliver færdige under denne ordning, ikke kommer ud før efter 1991, og det synes jeg er for længe at lade dem vente. Der er faktisk betydelig efterspørgsel efter mange af de fornyelser, der ligger i ordningen.

Riishøj (SF):

Først lidt omkring tidsrammerne. Jeg kan huske en radiodiskussion, der var om denne gymnasiereform, hvor intervieveren spurgte,

hvornår de pågældende ønskede at denne reform skulle træde i kraft. Hr. Steffensen nævnte, at han ønskede, at der gik mindst 10 år. Men ministeren synes jo, at der er forfærdelig lang tid til 1988.

Det er naturligvis et fremskridt, at ministeren nu opererer med 1988. Det afgørende er så, hvorvidt ministeren opererer med, at vi skal gennemføre dette før folketingets sommerferie, det vil sige i den sidste fase, hvor vi alle sammen har meget travlt. Jeg tror, at ministeren ønsker det, ellers havde vi ikke haft den debat i dag, når vi først fik bekendtgørelsen i går; og den tidsramme, ministeren lægger frem, tyder også på, at han vil gennemføre det i denne samling. Det vil så vise sig, om det er muligt; det afgøres af de møder, som skal afholdes.

Ministeren bruger også nogle gange det med, at vi jo alle sammen er enige, når det kommer til stykket. Jeg tror nok, at den debat, der har været også her i folketinget om SFs forslag, viser, at der er en dybtgående forskel imellem folketingets partier med hensyn til det indholdsmæssige og det pædagogiske i spørgsmålet om de 16–19-åriges uddannelse. Det kan vi ikke nå at diskutere videre i dag. Hvorvidt vi er kommet betydelig videre, vil vise sig.

Jeg skal sige, at vi i SF i det kommende arbejde – som vi naturligvis vil gå ind i – vil lægge vægt på, at de positive erfaringer fra strukturforsøgene i gymnasieskolen kommer ind og i hvert fald bliver en mulighed på skolerne. Det er de erfaringer, der i positiv forstand taler om en større sammenhæng i undervisningen, opererer med fagblokke og opererer med, at man ikke skal undervise inden for sit snævre fagområde i 30–40 år i træk, men kan udvikle sig og forny sig. Det er det, der lægger vægten på en faglig-pædagogisk efteruddannelse, sådan at vi får den dynamik og den fornyelse, der er tiltrængt i gymnasieskolen. Det er også de erfaringer med udvidet elevindflydelse, som man også har fra en række skoler, både på den daglige undervisning og også i skolernes styrelse. Det er de ting, som vi vil have med, og som vi vil lægge vægt på i det arbejde, der skal ske nu.

Vi ved godt, der ikke er flertal for vort forslag, som det foreligger, men naturligvis vil vi forsøge at påvirke det i denne retning og håber naturligvis, at vi kan få de radikale i tale i denne sag. Så bemærkningerne før